

SEDM STATEČNÝCH V MRTVÝCH HORÁCH

Pátek 3.10. cíl: Priel Schutzhaus (1420 m n.m.)

Podzim už tradičně v Horo kroužku GPB zahajuje „akce roku“, výjezd na [klettersteigy](#) a turistiku do Alp a ani letos tomu nebylo jinak. Po třech letech jsme opustili Rax Alpy a posunuli se kousek „dál a výš“ do pohoří [Totes Gebirge](#). Odjezd z FM byl naplánován na 8:00. Sestava FMC (Frýdek-Místek-car) řidič: Dan, navigátor: Jakub, starosta: Šimon, benjamínek: Jonáš. V Ostravě jsme doplnili sestavu o další čtyřku a k velké radosti

chlapců GPB do FMC přibrali i jediného zástupce něžného pohlaví, Kristýnu.

Pro pořádek v OVC (Ostrava-car) dále zasedli: Marek, Honza, Tomáš a malý Tomáš.

Dopravní komplikace v rakouských tunelech znamenaly mírný časový posun a příjezd na místo cíle až kolem půl čtvrté. Auta zůstala na parkovišti v Hinterstoderu (591 m n.m) a dál se šlapalo po svých.

[Kristýna v sedle Spitzmauer sattel](#)

[Terasa chaty Priel Schutzhaus](#)

Pro pořádek. Některé batohy na chatu vyvezla nákladní lanovka, ale i tak, jsme měli „procházku“ na tři hodiny. V závěru přišla i přeháňka a mraky, které kroužily okolo Spitzmaueru (2446 m n.m) a Grosse Prielu (2515 m n.m.) Všichni jsme věřili předpovědi počasí a těšili se na zítřejší sluníčko.

Sobota 4.10. cíl: Spitzmauer (2446 m n.m) klettersteig Stodertaler steig B/C

Páteční přeháňka i mraky byly dávno pryč a hvězdy vystřídalo sluníčko s azurovou oblohou. Snídaně na terase chaty, s výhledem na okolní štíty, byla nezapomenutelným zážitkem.

Cílem dnešního výletu byl výstup na Spitzmauer (2446 m n.m.) klettersteigem [Stodertaler steig](#) a sestup zpět na chatu. Dnešní túra měla být „rozcvičkou“ a rozkoukáním se před zítřejším útokem na Grosse Priel.

Nástup pod klettersteig byl však pro některé ranním šokem, a docela slušným „dechovým cvičením“. Výška už dělala své. Nakonec všichni, po necelých dvou hodinách, byli připraveni pod nástupem.

cestou pod Spitzmauer

v pozadí chata Priel Schutzhaus a údolí Stodertal

Ve stěně už byla větší zábava i rychlost v postupu vzhůru. Klettersteig bez problémů zvládali jak zkušení borci, tak nováčci letošního výjezdu. Za hodinu jsme vylezli do sedla.

Spitzmauer sattel

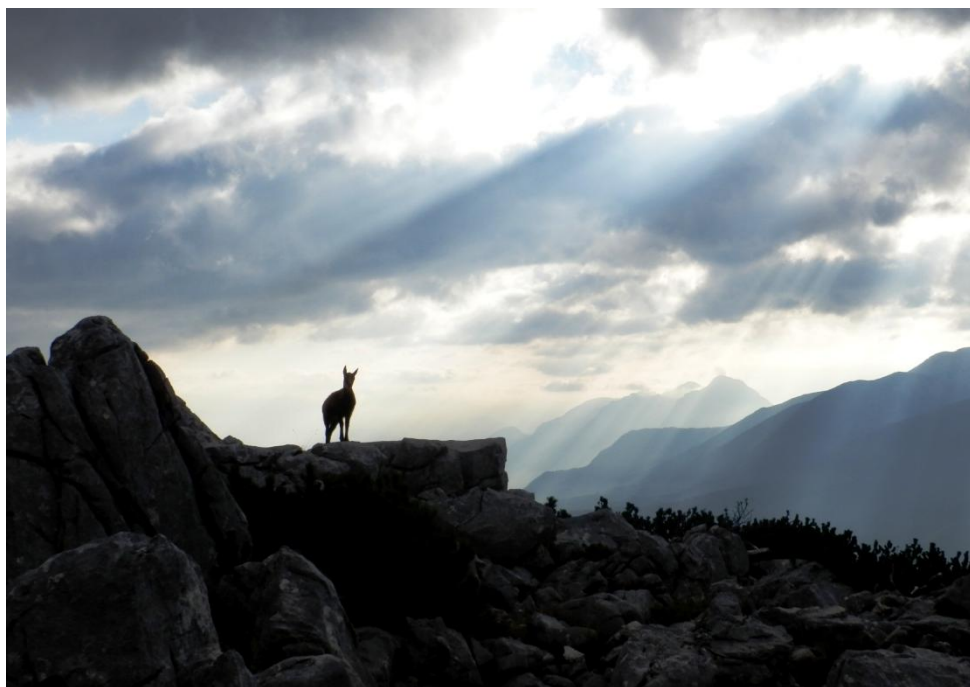
V sedle zůstaly batohy a na vrchol jsme vyrazili na lehko a po 45 minutách se kochali neskutečnými výhledy na Východní Alpy. Sestup byl bez komplikací a před pátou hodinou jsme si užívali pohostinnosti terasy a na chvíli se z nás, turistů, stali kuchaři. Nemohla chybět ochutnávka místního piva a v devět hurá do postele, zítra nás čeká den s velkým D.

rodinná pohoda na Klettersteigu Stodertaler, Jonáš s Šimonem

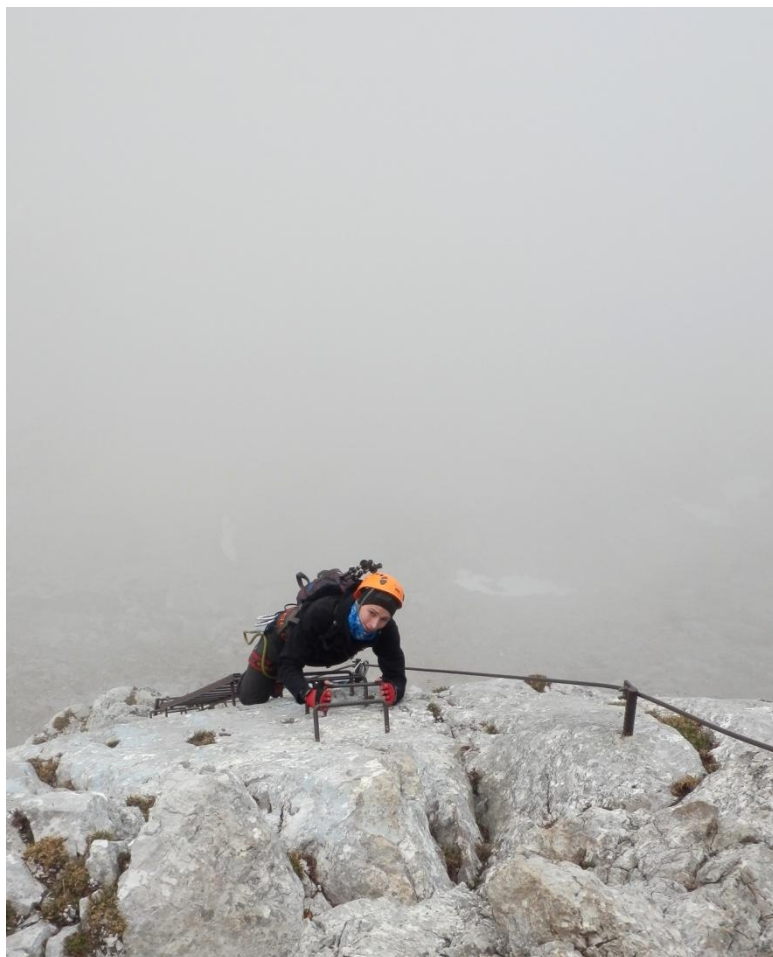
Neděle 5.10. - cíl: Grosse Priel (2515 m n.m) klettersteig Bert-Rinesch C/D

Vstávání už bylo o dost těžší než v sobotu. Únava z předchozího dne se rozležela a azurové nebe tentokrát vystřídal „horské“ počasí. Nástup pod nejobtížnější klettersteig Mrtvých hor nám zabral hodinu svižnější chůze. Poté následovala rutinní kontrola vybavení a rychle do stěny.

lezli jsme jako kamzíci, první úsek obtížnosti D

Cesta je hodně exponovaná, vzdušná, dost silová, s řadou traverzů po hladkých plotnách. Ve stěně je mnoho žebříků a kramlí. Několik kroků vede přes převísle žebříky. Na prvním místě obtížnosti D, proto zákonitě přišel lehký „šok“, zda-li to ten Svoboda myslí vážně. Vzájemnou psychickou a místy i fyzickou podporou, jsme získali skalp nejcennější. Po pěti a půl hodinách lezení jsme všichni zdolali, nejobtížnější cestou [Bert-Rinesch](#), Grosse Priel (2515 mn.m.), nejvyšší vrchol Totes Gebirge.

Jakub, Šimon, Kristýna a Jonáš, místy pohoda a legrácky ...

... a místy bylo potřeba dávat větší pozor, Kristýna a Tomáš ... zasloužená odměna

Pro sestup jsme zvolili „normálku“, z vrcholu po hřebeni k Brotfallscharte, a pak zpět k chatě. Sestup trval necelé dvě hodiny. Poslední svačinka, rozloučení se a zpět do Hinterstoderu k autům. Závěr už byl hodně náročný a většina účastníků si sáhla až na dno svých sil. Za tmy jsme se nalodili na palubu našich kočárů a v 20:00 vyrazili domů. Hlasitá hudba a zpěv našich studentů spolu s „povzbuzováký“ udržovali řidiče v provozu schopném stavu. Přežili jsme tak i poslední výzvu, šestihodinovou cestu do FM.

Daniel Svoboda, VÍCE FOTEK v [galerii GPB](#) a v [galerii EDUCAnet](#)

PS: Získat článek od studentů, je čím dál těžší, tak alespoň tyto komentáře:

„Bylo to super. První výšlap byl o dost lehčí a více než jsme byli na ferratách, jsme chodili pěšky. Druhý už byl o dost těžší a už jsme byli více na ferratách. Celkově to bylo moc dobré a příště asi pojedu zase“.

Jonáš Jarolím, student 1.A - GPB

„Letošní ferráty mě oproti loňskému ročníku překvapily svou obtížností. Tím ovšem nechci říct že jsme s tím měli nějaké výrazné problémy! Právě naopak! největší brzdou se ukázal být p.p. Svoboda jenž měl neustálou tendenci pořizovat nové a nové fotky. Celkově jsem si to vše náramně užil a opět jsem se seznámil s novými osobami s nimiž stojí zato se udržet v kontaktu“.

Šimon Jarolím, student 3.A - GPB

„Skvělý nenáročný adrenalinový zážitek ve skvělých a bezpečných Mrtvých horách v Rakouských Alpách. Výhledy na Alpy byly dechberoucí a pocit z pokoření nejtěžší ferraty v Mrtvých horách k nezaplacení. Po třech dnech na horách nohy sice dost bolely ale stálo to za to“.

Jakub Kolařík, student 6.A - GPB

Byl to můj nejlepší a nejkrásnější horolezecký zážitek, i když mě to stálo všechnu moji sílu. I přesto, že z té únavy nechodím, jsem si tuto výpravu opravdu užila a jsem ráda, že jsem tam mohla být z tak úžasnou partou. Už se těším na další výpravu. Všichni jsme si sáhli na dno, všichni jsme to dokázali, všichni jsme na sebe pyšní a děkujeme úžasným instruktorům Marku Šimoňákovi a Danovi Svobodovi. Děkujemeeee !!!

Kristýna Nehudková, studentka 2. A - Gymnázium EDUCAnet Ostrava

